

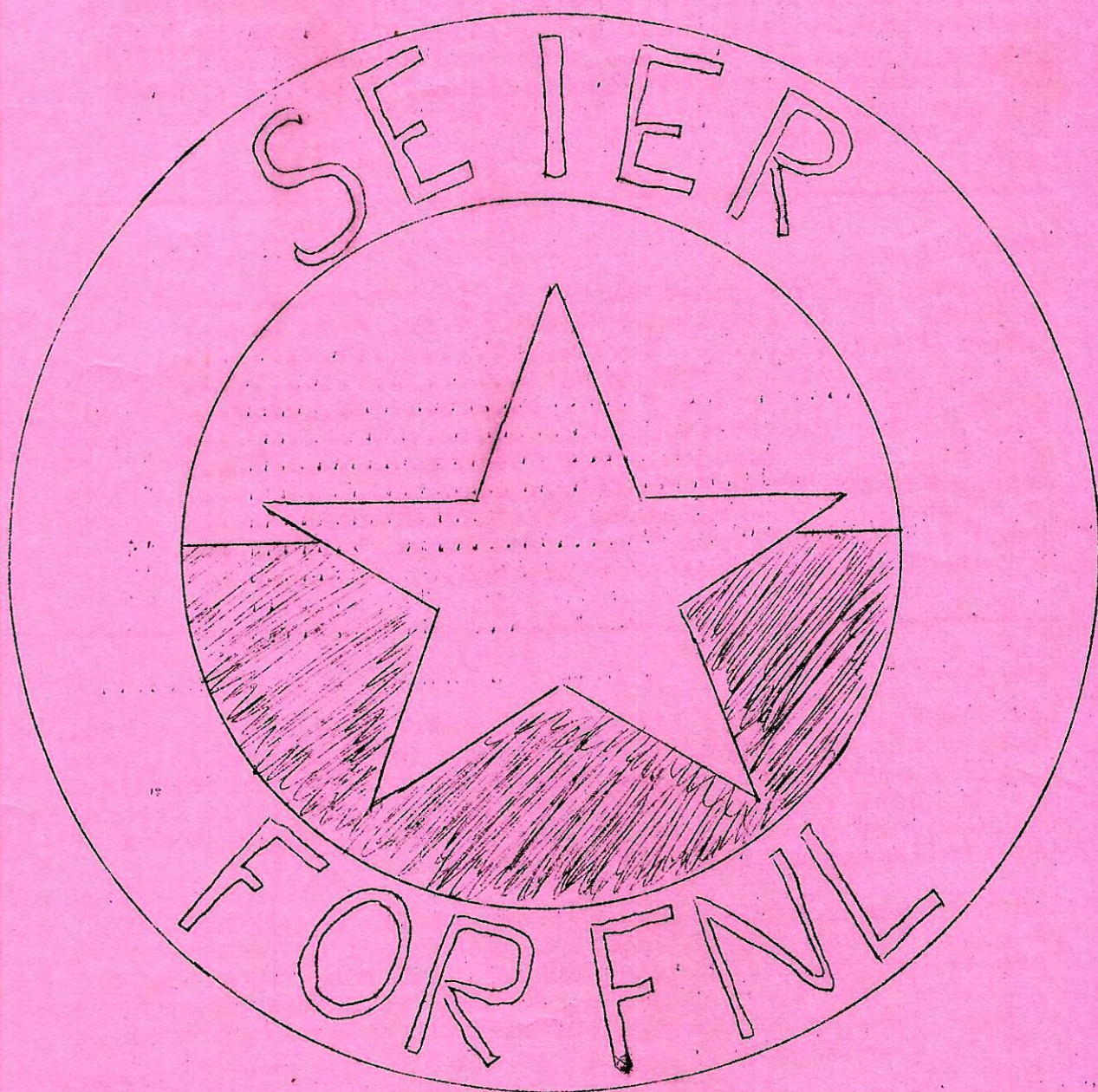
FNL

i NORGE

PRIS 50 ØRE

Nr. **3.** + MAI + 1969

Medlemsblad for Solidaritetskomiteen for Vietnam



FNL i Norge er en intern informasjonsbulletin for medlemmene i FNL-grupper og Vietnam-komiteer som er tilsluttet Den norske Solidaritetskomité for Vietnam. Bladet har til hensikt å øke kontakten mellom gruppene, være et diskusjonsorgan og informere om det sentrale arbeidet.

FNL i Norge, Solidaritetskomiteen for Vietnam, Postboks 5558, Oslo sentrum.

Ansvarlig: Svein Johnsen.

SOLIDARITETSKOMITEEN FOR VIETNAM HAR FÅTT NY ADRESSE:

Solidaritetskomiteen for Vietnam flytter den 1. juni ut av kontoret i Iduns gt. 5. Inntil nytt kontor kan skaffes må derfor henvendelser, brev o.l. sendes til Postboks 5558, Oslo sentrum. Vi ber alle merke seg adresseforandringen. Inntil videre blir komiteens medlemmer å treffe gjennom Dag Nicolaisen tlf. 15 16 19 (privat) og Svein Johnsen 67 33 90 (arbeid).

Innhold:

Rapporter fra Gruppenes arbeid i Vietnam-uka.....	side 3
Innbrudd hos Solidaritetskomiteen i Kr. sand S.....	7
Materiell-liste.....	7 (B)
Rapport fra Göteborgskonferansen.....	8
Sovjet-USA mot verdens folk?.....	11
Svar til Per Heggveit.....	11
Rapport fra redaksjonen i For Vietnam.....	13
Avslør Nixons "freds"-bløff!.....	14
Om de svenske FNL-gruppenes enhetsfrontarbeid.....	15
Stans propagandafilmen "The Green Berets" !.....	20
Årsmøte i Oslo-utvalget for Vietnam.....	20

FNL i Norge

Dette nummer av FNL i Norge, mainnummeret, kommer av flere grunner alt for seint. Imidlertid er det meningen at neste nummer skal komme ut etter landsmøtet med oppsummeringer av diskusjonen, vedtaka o.s.v. Det vil også inneholde forslag til aksjoner på USAs nasjonaldag 4. juli, protest mot USA-imperialismens aggresjon mot Vietnams folk.

I dette nummer har vi bl.a. viktig stoff om enhetsarbeidet og håper at den diskusjonen som innledes i dette nummer skal føre til en mer omfattende diskusjon om enhetsfrontens mål og midler ute i gruppene. Derfor har vi også tatt med endel av våre svenske kameraters erfaringer fra enhetsfronten De Forente FNL-gruppene.

Til slutt håper vi alle grupper vil følge oppfordringen om å benytte sommeren til aktiv innsats for det vietnamesiske folks frigjøringskamp mot USA-imperialismen. Gjennom propaganda og skolering.

RAPPORTER FRA FNL-GRUPPENES ARBEID

I VIETNAM-UKA 14. - 20. april

Bergen:

Programmet for uka var lagt opp slik: Mandag, tirsdag og lørdag Punktdemonstrasjoner v) Hovedpostkontoret og Bussstasjonen. Onsdag og fredag: Husbesøk med salg av For Vietnam samt Solidaritetsmøte.

Lørdag rett før uka hadde vi en postkasseaksjon der vi spredte en egen Vietnam-ukebrosjyre.

Natt til mandag ble det i følge politiet satt opp ca. 16 Vietnam-plakater på ulike steder i byen. Politiet la uten videre skylda for denne plakatklistringa på Vietnam-komiteen og brukte det som påskudd til å trekke tilbake tillatelsen til demonstrasjonen torsdag og punktdemonstrasjonen lørdag. Vi ble stilt overfor et ultimatum: enten fjerna Vietnam-komiteen plakaten eller tillatelsen til demonstrasjonen ble trekt tilbake. Men politiet la også fram et annet forslag: Dersom Vietnamkomiteen kan bevise at den er "uskyldig" og finne de "skyldige", kan demonstrasjonen gå som annonsert.

Denne klossete oppførselen fra politiet side resulterte i at Studentersamfunnet vedtok en resolusjon der de tok avstand fra politiets framgangsmåte. Avisene ble interessert og ga oss uventa god pressedekning. Vi gjennomførte arrangementene etter planen og fikk god oppslutning om den "ulovlige" demonstrasjonen. Politiet torde ikke gripe inn og holdt seg i stedet helt borte.

Saka har fått et etterspill da den vistnok blir tatt opp i fagforeninga til polititjenestemennene.

Demonstrasjonen samlet 500 mennesker, (Ei avis i Bergen skrev 1000). Det er den største demonstrasjonen som har vært på mange år i Bergen.

Solidaritetsmøtet etterpå samlet ca. 250 mennesker.

På grunn av at punktdemonstrasjonen var "ulovlig", konsentrerte vi oss bare på et sted i byen. Vi mobiliserte ekstra mange aktivister slik at vi hele tida var ca. 20 - 30 der. Politiet turde ikke gripe inn nå heller.

Salget ved punktdemonstrasjonen gikk godt. Det ble i alt solgt for vel 1000 kroner og samla inn ca. kr. 300 til Frigjøringsfondet. Vi ble alt tidlig i uka utsolgt på For Vietnam nr. 1 og Folkekrigsnumret.

Husbesøk ble bare drevet i svært lite omfang da vi nesten ikke hadde litteratur å selge på dette tidspunktet. Erfaringene synes likevel å være gode og det er tydelig at dette er ei aksjonsform som må utnyttes mer.

Fana:

I rapporten fra Fana FNL-gruppe går det fram at gruppas medlemmer deltok i arbeidet i Bergen. Lørdag og søndag ble Vietnam-ukeoppropet delt ut. Mandag: var det løpeseddelutdeling. Tirsdag var gruppe med på stands. Onsdag: dør-salgsaksjon. Torsdag: demonstrasjon og møte. På møtet talte en av gruppas medlemmer om "Situasjonen i Vietnam i

dag". Fredag: dørsalgsaksjon. Og lørdag var det almannamøte der man summerte opp erfaringene fra Vietnam-uka

Horten:

Vi sender med dette rapport om vår virksomhet i forbindelse med Vietnam-uka. Det vi brukte mest tid på var å besøke så mange husstander som mulig i byen for å selge materiell. Dette gjorde vi i fire dager, og vi kom i kontakt med en rekke progressive mennesker. Resultatet av salget skal jeg komme tilbake til.

Videre hadde vi et åpent møte på gymnasiet med Odd. E. Gerndsen den 16. april. Desverre kolliderte dette med en konkurstevling som elevsamfunnet arrangerte og årsmøtet i AUF-laget på stedet. Av disse grunner kom det ikke mer enn ca. 20 mennesker.

Samme dag delte vi forøvrig ut løpesedler over hele skolen slik at langt flere elever enn tidligere nå er klar over hva FNL står for. Vi skulle også avholde stands på torget i byen lørdag 19.4., men på grunn av umulige værforhold måtte den avlyses. I stedet avvirket vi standen 1. mai. Vi solgte da en hel del materiell og delte ut løpesedler.

Kongsberg:

Følge rapporten fra FNL-gruppa på Kongsberg hadde de følgende program for Vietnam-uka:

Tirsdag: dørsalgsaksjon.

onsdag: løpeseddelutdeling.

torsdag: løpeseddelutdeling.

fredag: dørsalgsaksjon.

søndag: åpent møte med Steinar Bones som innleder. Gruppa fikk kontakt med mange positive folk. I rapporten skriver gruppa størsteparten av de mennesker den har møtt i arbeidet viste seg å være meget positivt innstilt til det vietnamesiske folks frigjøringskamp. I kritikken av Solkom påpekes at kontakten mellom Solkom og gruppene må økes og den foreslår at SOLKOM-folk må reise å oppsøke gruppene.

Vågan:

Vågan avdeling av Solkom markerte Vietnam-uka med "stand" på torget i Svolvær i tre dager, med elevforedrag i nesten alle klasser ved realskolen og gymnasiet - og med et propagandamøte lørdag 19. april, med Rosa Seierstad som foredragsholder. Trass i at lørdag er en vanskelig dag å samle folk på til noe slikt, og at Svolvær er en liten by, - så var det hundre mennesker tilstede - mest skoleungdom. Skolens vise og lyrikk-klubb deltok med innslag som opplesning og protestviser. Møtet ble arrangert i samarbeid med gymnassamfunnet, og må karakteriseres som meget vellykket. Ellers har vi fulgt opp med en egen brosjyre. Reaksjonen på UKA, og da særlig på "standen", hvor to av lærerne på den høyere skolen deltok, var preget av liten velvilje og direkte fiendtlig innstilling tildels, særlig hos familiegenerasjonen. Eldre mennesker, skoleelever og fiskere virket jevnt over mer velvillig innstilte og interesserte. Dette er naturligvis bare vårt inntrykk.

Gudbrandsdalen:

Gudbrandsdalen Gymnas FNL-gruppe deltok aktivt i Vietnam-uka 14. - 20. april, går det fram av en rapport fra gruppa. Gruppa ordnet med kontakt-menn i alléklasser på skolen og solgte materiell gjennom dem.

Gruppa hadde også arrangementer utenfor skolen. Resultat av Vietnam-uka: Innsamlet ca. kr. 200,- samt spredte 2000 brosjyrer og 75 plakater ble satt opp i store deler av Gudbrandsdalen.

Lillehammer:

Stand på torget med meget godt salg av materiell, spesielt For Vietnam nr. 1 og spesialnumret om Folkekrig. Solgt i alt: 110 "Folkekrigsnumre" og 75 eks. av For Vietnam. Gruppa avholdt videre et vellykket møte med over 30 mennesker. 8 - 10 personer var aktive i Vietnam-uka. Gruppa har ellers foretatt en kritikk av oppropet til Vietnam-uka som følger her: "Det vi må satse på i ei Vietnam-uke er å gi folk opplysninger om Vietnam og dets historie, slik at folk kan forstå USA-imperialismens forbrytelser i Vietnam. Når vanlige mennesker leser den brosjyra vi delte ut, vil det store flertall ikke forstå noen ting, og de vil reagere på den språkbruken som er nytta. Folk er ikke innstilt på å høre noe slikt om USA. Det går ikke an å komme med ei slik brosjyre om ting folk er uvitende om. En kan risikere at folk tar avstand fra hele Vietnam-arbeidet. Først må en sende ut brosjyrer med fakta om krigen i Vietnam, når mennesker er blitt bevisst USA-imperialismens forbrytelser i Vietnam kan en sende ut noe slikt som vi delte ut."

Arendal:

Solkom i Arendal delte ut løpesedler og satte opp Vietnam-uke-plakater den 12. og 13. april. Resten av Vietnam-uka hadde komiteen stands på byen hvor det ble solgt For Vietnam, FNL-merker m.m.

Teisen/Ulven FNL-gruppe (Oslo):

Gruppa solgte på dørsalgsaksjoner 90 blader (For Vietnam, "spes. nr. m.m.") i Vietnam-uka.

Vestre FNL-gruppe (Oslo):

I Vietnam-uka hadde Vestre FNL-gruppe stands på Majorstua i fem dager. Gruppa mener at resultatene var bra - både politisk og økonomisk. I forbindelse med dørsalgsaksjonen gruppa har hatt, har den samtidig foretatt en kartlegging av positive folk. Gruppa delte også ut flygesedler i forbindelse med Vietnam-uka.

Grorudalen skoles FNL-gruppe (Oslo)

Gruppa satte opp 50 plakater i forbindelse med Vietnam-uka. I god tid før uka opprettet den et FNL-kontor hjemme hos formannen med en times kontortid om dagen. 10 - 15 aktivister møttes her daglig. Mange av gruppas medlemmer deltok på arrangementene i Oslo og på stands sentrale steder i byen. Gruppa hadde ellers dørsalgsaksjoner i distriktet og solgte over 100 For Vietnam. Det ble også samlet inn 100 kroner til det sentrale arbeidet i Solkom.

Teisen skoles FNL-gruppe (Oslo)

Gruppa spredte løpesedler foran Vietnam-uke og deltok i sentrale arrangementer sammen med andre FNL-grupper i Oslo.

Høybråten FNL-gruppe:

Gruppas medlemmer deltok aktivt på møter og demonstrasjoner, foruten at den delte ut løpesedler og satte opp plakater i forbindelse med Vietnam-uka. Medlemmer av gruppa solgte også For Vietnam i distriktet.

Rapport fra FNL-gruppene i Oslo:

Den ytre ramme for Vietnam-uka var tradisjonell. Oslo-utv. hadde lagt opp til en sentral aktivitet rundt møter og stands. Erfaringene fra tidligere uker ga styret et fastere grep på tingene. Feil ble nok gjort og ofte blei arbeidsoppgaver utført i siste øyeblikk, men som helhet glei forarbeidet fint unna.

Fra Solidaritetskomiteen blei det sendt ut et politisk opprop for uka. I Oslo sendte man dette til en rekke organisasjoner og fagforeninger med spørsmål om de ville tiltre oppropet og stå som medarrangør av den avsluttende demonstrasjonen. Tilslutninga var politisk breiere enn noen gang før. Bl.a. var Unge Venstre i Oslo, A-stud og Studentvenstrelaget med. Av fagforeningene hadde vi bare med de to som tradisjonelt støtter oss. Den såkalte "Vietnambevegelsen" har fortsatt ei klam hånd over fagforeningene, men endel er på gli. Malersvennenes forening hadde således oppfordra alle sine medlemmer til å ta del i våre arrangementer. Fordi FNL har beklaga at det finnes to organisasjoner i Norge som sier at de arbeider for FNLs sak, blei oppropet også sendt til "Vietnambevegelsen". Vi fikk negativt svar. Enda en gang har denne organisasjonen vist at dens vesentligste oppgave er å legge hinder i vegen for det aktive Vietnam-arbeidet her i Norge.

Denne Vietnam-uke ble ganske godt dekt av pressa. Dette var vesentlig et resultat av det annonserte desertør-møtet. Dagbladet hadde to forsides oppslag hvor Vietnam-uka ble nevnt. Videre var også TV interessert i desertørene og hadde et kvarters intervju med dem. Også andre ting tiltrakk seg pressas og kirngkastningens oppmerksomhet. Da uka blei åpna på Blindern sendte man ut ei pressemelding som blei gjengitt ordrett i Østlandssendinga. Etter den avsluttende demonstrasjonen og møtet fikk vi et relativt bra oppslag i Dagbladet. Ingen andre dags-aviser nevnte noe om dette.

De forskjellige arrangementene:

Stands. De to første dagene i uka var bannmål når det gjalt standsaktivitet. Bare to stands kom ut mandag og bare en på tirsdag. Dette kom dels av at folk som hadde skrevet seg på lister ikke møtte opp om morgenen og at folk som kom for å avløse seinere ikke kom innom kontoret, men gikk hjem da de ikke fant stands på de vanlige plassene. Dels kom det av at forarbeidet med å samle folk til stands var for dårlig og dels at folk var opptatt på det lokale plan.

Seinere bedra denne situasjonen seg og vi hadde jamt over tre stands ute hver dag. Vi hadde også et rom på Vaterland hvor vi solgte materiell fra. I alt blei det solgt materiale for kr. 1295, 60 og samla inn til Frigjøringsfondet kr. 850, 09.

Gruppenes aktivitet: Det har vært salgsaksjoner og annen aktivitet på 13 steder i byen. Løpesedler blei spredt over hele byen. Flere av gruppene har hatt stands en eller flere av gruppene har hatt stands en eller flere dager i uka. Vestre FNL har hatt kontinuerlig stand på Majorstua og solgt materiell og samla inn for omlag 800 kroner. Likeens har det også på Universitet vært stands hvor man har fått inn over 3000 kroner. For Vietnam og annet materiale synes å ha gått bra. De fleste av gruppene har nå innarbeidet en fin stil og får aktivisert alle medlemmene sine. Mange har denne gangen skrevet små sten-siler med opplysninger om gruppas arbeid og lagt inn i det materiellet de har solgt.

Asia-møtet: Tirsdag 16.4. var det første møtet i Vietnam-uka. Meninga fra Oslo-utv. side var å lage et Asia-møte der vi informerte om USA-imperialismens "politikk" i Vietnams naboland og ellers i Asia. Møtet blei ikke slik. Foredraget som blei holdt konsenterte seg i alt vesentlig om Vietnam.

Det dårlige frammøtet - ca. 200 - gjorde også sitt til at møtet blei dårlig. Det som redda oss fra fiasko, var filmen som blei vist. "Tunnelkrigen" er en kinesisk film som viser prinsippene for folkekrig slik kineserne brukte dem i kampen mot japanerne. Filmen blei godt mottatt.

Desertør-møtet:

Dette var et vellykka arrangement. Folkets Hus lille sal var fylt av ca. 400 tilhørere. Møtet hadde på forhånd fått god presseomtale, og dette sammen med annonser og løpesedler som vi kjørte ut, gjorde nok sitt til det gode frammøtet. De to representantene fra ADC (American Deserters Committee) holdt bra innlegg om arbeidet blant soldatene, og la vekt på at den beste måten vi kunne hjelpe dem på var å lekejmpe den amerikanske imperialismen og dens redskap NATO. Etter møte var det endel kritikk mot den svenske oversetteren som var vanskelig å forstå og som et par ganger oversatte direkte feil.

Demonstrasjon og avsluttende møte: Under hovedparolen "Støtt folkenes frigjøringskamp" samla vi søndag 1500 - 2000 mennesker til en militant og fin demonstrasjon. Demonstrantenes slagord: "Seier for FNL", "USA ut av Vietnam - NATO ut av Norge" o.s.v. overdøva fullstendig den lille gruppa fascistister som fulgte toget og som i sin avmakt måtte ty til steir og grønnmaling.

Toget gikk fra Oslo Lysverker, forbi USA-ambassaden og til Youngstorget. Umiddelbart etter demonstrasjonens avslutning begynte møtet i Folkets Hus store sal. Salen blei etterhvert fullsatt av omlag 800 tilhørere. Disse reiste seg spontant og applauderte da vår gjest, Le Quang fra FNLs informasjonskontor i Stockholm kom inn i salen. "Seier for FNL" blei ropt taltfast og Giai Phong blei sunget.

Møtets hovedtaler var Anders M Andersen som snakka om folkekrig. Le Quang holdt en hilsmningstale og blei flere ganger avbrutt av applaus. Torbjørn Kalberg fra Oslo-utv. holdt en avsluttende appell der han summerte opp resultatene fra uka, og pekte på de arbeidsoppgaver som ligger foran oss. Møtet må absolutt karakteriseres som vellykka.

INNBRUDD HOS VIETNAM-KOMITEEN I KRISTIANSAND S

I begynnelsen av mai måned var det innbrudd i lokalet som Vietnam-komiteen i Kristiansand S leier sammen med Kristiansand SUF. Foruten å rive i stykker og ødelegge en mengde Vietnam-materiale stjal tjuvene med seg interne skriv og pengene fra en stand som ble arrangert 1. mai. Man har mistanke om at en liten fascist-gruppe står bak innbruddet. Innbruddet ble anmeldt til politiet, men saken er henlagt på grunn av bevisets stilling. Hvis fascistene tror at de kan hindre arbeidet til støtte for FNL ved å stjele noen penger, så kan vi love dem at de har tatt skammeig feil!

(7 B)

BESTILLINGSLISTE PÅ MATERIELL FRA SOLKOM

- for agitasjon og propaganda i sommerferien

Dette er en liste over materiell som kan bestilles fra Solidaritetskomiteen for Vietnam, til bruk i aksjoner i sommer. Der hvor ikke annet er nevnt foreligger materialet ferdig til salg. Materialet bestilles fra Solidaritetskomiteen for Vietnam.

MERK: N Y A D R E S S E Postboks 5558 Oslo sentrum

For Vietnam nr. 1 - 1969 pris kr. 1,-

FNLs politiske program kr. 1,-

For Vietnam, spesialnummer om folkekrig kr. 1,-

For Vietnam, spesialnummer om NATO kr. 1,-

Freedom Singers LP-plate (svensk) kr. 25,-

FNL-jakkemerke kr. 1,-

FNL-oblater kr. 0,20

Generell løpeseddel "FNL seirer!" kr. 0,04

Plakat for frigjøringsfondet (fire farger) kr. 0,20

Vietnam-nyheter (ferdig til 4. juli) 25 eller 50 øre

Brosjyre til engelsktalende turister "Welcome to Norway" 0,04

MATERIELL TIL STUDIER OG SKOLERING I SOMMERFERIEN!

Solidaritetskomiteens studiesirkel (9 brev samt bulletiner om folkefront og samarbeidet Sovjet/USA i ny utgave) kr. 5,-

Folkefrontbulletinen (ny utgave med endel korrigeringer) ferdig midt i juni. kr. 0,50.

Bulletinen Sovjet/USA mot verdens folk Ny utgave med utfyllende stoff. (ferdig seinest 1. juli) kr. 0,50.

Svenske Vietnam-bulletinen Spesialnummer om USA-imperialismen (Bo Gustafsson) og Vietnams historie (Sture Källberg) kr. 1,50

Ellers kan Solkom anbefale brosjyrer om Vietnam, utgitt av FNL og DRV med engelsk tekst. (Angi emne) Kr. 1,- pr. stk.

Videre: bestill ukebladet "Vietnam courier" og det 14. daglige "South Vietnam in Struggle" og følg med den løpende utviklinga i Vietnams kamp mot USA-imperialismen. Pr. eks. kr. 0,25.

Rapport fra konferansen i Gøteborg 29. og 30. mars.

Fra Sol.Kom. møtte: Odd-Erik Vermundsson, Arild Johansen og Harald Rekke dal. Det var fire fra de svenske FNL-gruppene og fra de danske Vietnam-komiteene møtte fem, dessuten møtte en representant fra ADC, de amerikanske desertørernes organisasjon i Sverige. Første punkt på dagsorden var situasjonen for Vietnam-arbeidet i Norden, den politiske situasjonen i de tre landa, splittelsen i Vietnam-arbeidet mellom ei pasifistisk og ei antiimperialistisk linje, taktikk og det framtidige arbeidet, oppbygning, arbeidsstil og økonomi.

De danske Vietnam-komiteene er ennå nye. de hadde oppstått hovedsaklig rundt venstre-orienterte partier som DKP, Vs, SF og andre, men etter at det var blitt starta ei pasifistisk rørsle kalt "Fritt Vietnam" som bl.a. DKP hadde gitt si tilslutning til, var flere Vietnam-aktivister i partiet blitt ekskludert. DVK har derfor ingen partipolitisk tilknytning, men baserer seg på individuelt medlemskap og prøver å drive et kontinuerlig basearbeid, noe de ennå ikke er kommet så veldig langt med, men på den annen side har DVK stor mobiliserings- evne, som tallet 24200 i en Vietnam-demonstrasjon i fjor høst skulle bevise. Ved denne demonstrasjonen opptrådte politiet med stor brutalitet, noe som tydelig avslørte den danske regjeringa sin halehengs- politikk til USA-imperialismen.

Når det gjelder pengeinnsamlinger har det vært adskillige vansker for danskene, kontoen deres blei erklært "ulovlig" og følgelig sperra, slik at innsamlinger til FNL idag foregår over bladet Vietnam-Solidaritet sin konto. - DVK har særskilte forskergrupper i flere emner, bl.a. i hva som skjer i Thailand, USA-investeringer i Danmark o.l. DVK har dessuten et eget internasjonalt utvalg. Når det gjaldt den danske landsledelsen, så møtes den annenhver måned da dens medlemmer er spredt over heile landet. - I Danmark er det også en "Internasjonal Vietnam-Komite" bestående hovedsaklig av utlendinger deriblant progressive amerikanere, som gjør et godt arbeid.

Fra Sol.Kom.s side blei det gitt ei historisk framstilling med vekt på kampen mot sosialdemokratiske høyre-avvik og anarkistiske "venstre"-oppportuniste. Sol.Kom. har gått styrka framover og er idag den eneste solidaritetsrørsla i Norge som yter Vietnams folk full og militant støtte.

DFFG fra Sverige blei starta av grupper utafor alle eksisterende partier og organisasjoner. Også DFFG har ført kamper på flere fronter - i begynnelsen mot pasifist-linja å la anti-atomvåpen-linja, seinere mot den sosialdemokratiske "Svenska Kommitten för Vietnam". Men det mest skadelige avviket var utvilsomt det som "rebellerna" stod for. Ved å beskyldte DFFG for å være "byråkratisk" og "autoritært" og ved å spre løgner om at arbeiderklassen var så "bestukken" at den ikke ville støtte Vietnams folk, greidde de å trekke med seg en del aktivister ut av gruppene og eintid lamme arbeidet. Men idag har det blitt gjort heilt og fullt opp med disse likvidatorene.

DFFG driver et bra kontinuerlig front- og basearbeid. I Stockholm f.eks. er det bare ca. 900 FNL-aktivister, men demonstrasjonstog samler 3-4000. DFFG har idag 84 lokalgrupper i 13 regioner. Gruppene registrerte en viss stagnasjon i arbeidet p.g.a. Tsjekkoslovakia, Biafra-krigen og Paris-forhandlingene, men det er i ferd med å bli overvunt. DFFG har sin forbundsledelse fordelt på Stockholm, Gøteborg og Uppsala og Vietnam-Bulletinen selges i vel 40 000 eks.

DFFG operer også med individuelt medlemskap, men hver FNL-gruppe er sjølsagt kollektivt tilslutta DFFG. I Sverige var det dessuten solgt 80 000 FNL-merker og på bøtefondet deres samla inn ca 14-16 000 kr.

Etter generelle innleiinger blei særskilte emner diskutert, slik som ledelsens sammensetning, utadretta virksomhet, frontens bredde, hva "venstre"-opportunisme var for noe, økonomi m.m.

Andre hovedpunkt på dagsorden var FNL's informasjonskontor i Stockholm.- Fra DFFG blei det påpekt at FNL og DRV fører en diplomatisk kamp for anerkjennelse. På denne bakgrunn må man se trekket til svenske sosialdemokratiske regjeringa. Samt at FNL-representanter går i sosialdemokratenes 1.mai-tog, og at en DKP-delegasjon besøker DRV, må også sees på denne bakgrunn.- DFFG har god kontakt med FNL-kontoret og en representant for kontoret har sagt at Sveriges anerkjennelse av DRV er et resultat av FNL-gruppenes arbeid.

Under det tredje punktet om Vietnam-arbeidets framtid, blei det fra DVK's side påpekt nødvendigheten av å avsløre kapitalsamarbeidet med USA-imperialismen i Norden og den falske "u-hjelpa".- Fra DFFG blei det havda at situasjonen i Sørøst-Asia er på mange måter lys: Folket i Kina og seirene Vietnams folk har vunnet. Vietnam-krigen er et lysende eksempel for alle verdens undertrykte folk. Vi må huske på at den altoverskyggende hovedmotsigelsen i dagens verden er den mellom USA-imperialismen og verdens undertrykte folk. Dette må vi ha klart for øye når vi driver solidaritetsarbeid i vår del av verden.

Det fjerde oppsatte punktet som var USA i Norden, økonomisk: USA-bedrifter, Militært: NATO- blei delvis berørt under andre punkter og i andre sammenhenger.

Femte punkt var arbeidet med desertører i Norden. Bill Jones fra ADC kunne bl.a. fortelle at de fleste soldatene i US.-Army er ifra arbeid er klassen, de utgjør derfor også kjerna i Vietnam-arbeidet og i arbeid er et med å hevedesertørens politiske bevissthet.- I Sverige er det nå omlag 3-400 desertører som ennå ikke har fått politisk asyl. Dessuten må de fleste leve på et usselt statsbidrag på bare 100 Sv.kr i uka, da de fleste har vanskelig for å få arbeid. Dette er den andre sida ved den "radikale" svenske regjeringa sin "velvilje overfor politiske flyktninger". Motarbeida blir de også av "Svenska Kommitten för Vietnam", trua med bestikkelser og bedt om å dra tilbake til USA, der opptil 60 års straffarbeid venter dem!- Desertørerne er stort sett 2 kategorier -soldater som rømmer fra Vietnam og fra usa-baser verden over.

Overalt blir de motarbeida av makthavere og myndigheter, bare få land er forholdsvis liberale, som Canada, Frankrike og Sverige. Likevel trenger desertørene en sterk organisasjon som ivaretar deres interesser - ADC er i ferd med å bli en slik organisasjon. Den har igjen kontakt med liknende desertørorganisasjoner i andre land, antikrigsrørslar og antiimperialistiske grupper og partier.

DFFG har utvilsomt kommet lengst når det gjelder desertør-arbeidet og er med å leder deres interessekamp i Sverige. De har bl.a. hatt en svær demonstrasjon der de krevde politisk asyl til Vietnamkrigsnektare.- DVK har hatt en del kontakt med desertører, som kom fra Vesttyskland, pluss noen ADC-folk fra Sverige hadde deltatt på møter i Danmark. -Sol.Kom. har i heile tatt ikke beskjeftiga seg noe særlig med dette arbeidsområdet, men vil framover kjøre sterkere på å få desertører til Norge (jmfir Vietnam-uka).- Konklusjonen på en lengre diskusjon var at de ter organisasjonene skulle finne allslags måter å hjelpe desertør-ene på- men for all del ikke utsatte dem for noensomhelst fare.

Sjette og siste punkt var propagandaarbeidet.

Fra DFFG blei det hevda det riktige at man måtte skrive i de respektive organer utifra den konkrete situasjonen i hvert enkelt land, men at de ymse bladene kunne brukes som kilder, istedenfor at man f.eks. hadde en felles skandinavisk redaksjon med arbeidsdeling. Dette blei også betont fra Sol.Kom.s side, da nivået politisk er ulikt fra land til land. Det blei foreslått at de tre redaksjonene skulle gi hverandre regelmessige rapporter om arbeidet med bladene.

De danske kameratene hadde store økonomiske vansker og kunne følgelig ikke gjøre bladet sitt større. DVK hadde som prinsipp at toppen 40% av stoffet skulle være ikke-Vietnam-stoff. Ellers var prop.-arbeidet i DVK for mye dominert av eksperter i forskningsgruppene. Danskene mente i motsetning til svenskene at det var nødvendig med polemiske artikler i bladene. Om dette utspant det seg en debatt der danskene forsvarte sitt syn med at debatter nettopp skulle foregå i et slikt blad, fordi avisene vanligvis forhindra slik debatt. Svenskene hevda for sin del at Vietnam-Bulletinens hensikt var å spre opplysninger og overlater såleis debattinnlegg til interne blad. Sol.Kom. meinte at polemikk og opplysning kan kombineres, men at Sol.Kom. i For Vietnam aldri har angrepet "Vb" før i nr 1 -69 og det p.g.a. den fornya hetsen mot Sol.Kom. fra "Vb" i f.eks. norske aviser. - DFFG hadde som regel at redaksjonskomiteen møttes hver 14.dag og at det aldri blei gjort ut artikler om nye land eller emner i Vietnam-Bulletinen uten at aktivistene hadde forutsetninger for å forsvare en slik artikkel. DFFG retta også en liten sjølkritikk da de mente at Vietnam-Bulletinen på mange måter hadde vært litt for mye akademisk. Framover ville VB særlig belyse USA-imperialismen og den politiske og økonomiske situasjonen i Sørøst-Asia.

Møtet i Göteborg, som var et nytt tiltak iallfall for Sol.Kom.s del, var på mange måter vellykka og stimulerte til økt kontakt og samarbeid, sjøl om det ikke blei oppnådd så veldig mye konkret.

En kritikk må vi rette mot oss sjøl: vi burde ha forberedt oss noe bedre, slik at debatten kunne ha blitt mer allsidig. Men alt i alt: vi er erfaringer rikere.

P.S. I dette referatet er Sol.Kom.s synspunkter unnlatt gjengitt da de vel skulle være kjent blant medlemmer og sympatisører fra før av. Seier for FNL!

Leve seieren i folkekrigen!

haraldr

P.S. Beklager at Svein Johnsen har falt ut i første linje.

+++++

HUSK:

SOLIDARITETSKOMITEENS NYE ADRESSE:

POSTBOKS

558

SENTRUM, OSLO 1.

SOVJET - USA MOT VERDENS FOLK ?

"Hermed protesterer jeg mot artikkelen i For Vietnam, nr. 1/69, med titelen: SOVJET/USA MOT VERDENS FOLK.

Jeg er ikke enig i artikkelens innhold, men det er heller ikke det vesentligste i min protest, hva jeg eller artikkelens forfatter mener om artikkelens innhold.

Det vesentligste er at en slik artikkel er direkte simpel og fornærmelig i sine angrep på en sosialistisk stat som daglig pøser milliarder inn i FN's krig mot USA-imperialismen. Hvis dere oversatte denne artikkelen og viste den til en virkelig FN-representant fra Vietnam, så ville vel ingen vietnameser ha noe med SOLKOM å gjøre i det helle tatt.

En slik artikkel hører ikke hjemme i vårt blad, men bør heller sendes til Ungsosialisten, der den hører hjemme.

Artikkelforfatteren mener nok det han skriver, og jeg respekterer en ærlig mening, men man bør vite i hvilket organ en slik artikkel hører hjemme, og man bør vite hvilken virkning det man skriver kan ha på leseren - ikke minst innad i SOLKOM.

Jeg godtar ikke alt Sovjetunionen foretar seg, men en slik artikkel som denne splitter venstrekreftene i norsk politikk, og det er vel ikke hensikten til SOLKOM.

Jeg vet ikke hvem som har skrevet artikkelen, men jeg gjør redaktøren, kamerat Germundsson, ansvarlig for bladets innhold.

Dette svaret vil je ikke ha inn i For Vietnam, da jeg mener vi ikke bør drive offentlig skittentøyvask unødig. Jeg håper bare jeg ikke ser flere slike artikler som angriper en sosialistisk stat for imperialismen i For Vietnam eller andre av SOLKOMs publikasjoner.

Det bød meg virkelig imot å selge dette nummeret av For Vietnam, men likevel gjorde jeg det, da jeg er aktiv medlem av en FN-gruppe, og fordi pengene av salget går til en sak jeg oppriktig støtter.

Hilsen

Per Heggveit,
VESTRE FN "

SVAR TIL PER HEGGTVEIT

Per Heggveit angriper Solkom for at de skriver om samarbeidet Sovjet/USA, men uten å ta opp de saksforholda som påpekes i artikkelen. Han skriver bare at slike artikler ikke bør stå i For Vietnam, da det er en fornærmelse mot en sosialistisk stat og fordi det "splitter venstrekreftene i norsk politikk".

Solkom er en anti-imperialistisk enhetsfront med fire hovedparoler som danner det politiske grunnlaget for organisasjonen, grunnlaget for enheten i fronten. Ut fra dette politiske grunnlaget er det vår oppgave å vurdere hvilke organisasjoner hvilke lands regjeringer o.s.v. som støtter Vietnams folk i deres kamp, og hvilke som er medløpere for USA-imperialismen.

Det er vår plikt å avsløre alle USA-imperialismens lakeier, sjølv om disse av opportunistiske grunner i ord solidariserer seg med Vietnams folk.

En organisasjon som "Vietnambevegelsen i Norge" sier sjølv at den støtter FNL. I praksis er den en støttespiller for USA-imperialismen ved at den motarbeider alle forsøk på å utvikle og øke støtten til det vietnamesiske folkets frigjøringskamp, ved at den prøver å gjøre det norske folks motstand mot imperialismen tannløs og ufarlig.

Den svenske regjering er et annet eksempel, offisielt framstår den som motstander av USAs politikk, men vi vet at bak ryggen på det svenske folket samarbeider den med USA-imperialismen.

Disse lakeiene for USA-imperialismen er det vår oppgave å avsløre.

Sovjets ledere frigir et amerikansk ^{militær} /fly som skal til Vietnam.

Sovjet støtter opp om de reaksjonære regimene i Indonesia og Malaysia, som er viktige baser for USA-imperialismens kamp mot verdens folk.

Sovjets ledere taler om fred med USA-imperialismen samtidig som verdens folk reiser seg til kamp mot undertrykkinga. Dette er endel eksempler som viser Sovjet-ledernes forræderi mot verdens folk.

Amerikanske ledere hyller da også Sovjet-lederne for deres politikk, for deres samarbeidsvilje.

Sol.kom. kjemper for alle folks sjølbestemmelsesrett og tar derfor også avstand fra okkupasjonen av Tsjekkoslovakia, en okkupasjon som USA godkjente på forhånd mot å få friere hender i Vietnam.

Heggtveit unnlater å ta opp disse saksforholda, han sier de er uvesentlige og at det vesentlige er at det er simpelt å angripe en sosialistisk stat som gir pengestøtte til FNL.

Det er ikke Sol.koms oppgave å vurdere sosialismen i Sovjet, vi har bare utifra Sol.koms politiske grunnlag, ut ifra vår oppgave med å avsløre USA-imperialismen og dens medhjelpere, vurdert den politikk Sovjet-lederne fører.

Og en slik vurdering må være en helhetsvurdering, ikke bare ta for seg en del, nemlig den delen som angår Sovjets uttalte støtte.

Pengestøtte alene er ikke noe bevis på at de støtter FNL. For det første, som det også påpekes i artikkelen, ble denne hjelpa først gitt etter at verdensopinionen framtvang det, tidligere nektet f.eks. Krustsjøen all våpenhjelp.

USA-imperialismen kaller også sin politikk overfor andre land for støtte, en støtte som skal sikre USA's innflytelse og makt disse stedene.

Sovjet prøver derfor å sikre sin innflytelse i Vietnam ved hjelp av denne støtten. Foretar vi en helhetsvurdering av deres handlinger ser vi at de nettopp samarbeider med USA-imperialismen mot verdens folk.

Heggtveit sier også at en slik artikkel splitter venstrekreftene i norsk politikk og at det ikke kan være Sol.koms hensikt.

Vårt mål er å samle størst mulig deler av den norske befolkninga til aktiv støtte for folkenes frigjøringskamp i Vietnam og ellers i verden, å gjøre Sol.kom til en slagkraftig anti-imperialistisk organisasjon ved å avsløre USA-imperialismen og alle dens lakeier.

Artikler som "Sovjet/USA mot verdens folk" bidrar til å fremme denne målsettinga.

Hva pønser "For Vietnam"s redaksjon på for tida?

Vi pønser selvsagt på nye utgivelser. Til nå er det i 1969 utkommet 3 numre av "For Vietnam", av dem to spesialnumre. Og siden vi lover 5-6 numre i året av bladet, har vi derfor nå fastsatt en plan for de ordinære utgivelsene ut resten av året.

Den ser slik ut:

ca 1. august. Nytt nr. av "For Vietnam". Dette skal selges i forbindelse med Stortingsvalget, og vil foruten endel Vietnamstoff konsentrere seg om Norges forhold til USA-imperialismen, gjennom:

- a. En økonomisk analyse av amerikansk kapitalinnflytelse i Norge.
- b. Regjeringspartienes og sosial-demokratenes holdning til USA-imperialismen.
- c. Norsk skipsfart på Vietnam, og kanskje også andre eksempler på hvordan norsk kapital profiterer på imperialistisk undertrykkelse og spiller rollen som løpegutter for USA-imperialismen.

Oktober. I forbindelse med høstens Vietnam-uke kommer vi ut med neste nummer av "For Vietnam". Utgivelsesdato og innhold vil mye være avhengig av Vietnam-ukas tidspunkt og politisk innhold.

Desember. Enda et nytt nummer av "For Vietnam". Dette vil komme ut like før aksjonene i forbindelse med 20.desember - FN's 9-årsdag.

I SOMMER:

Ingen FNL-aktivist kommer vel til å la sin støtte til Vietnams kjempende folk få sommerferie. Linja for arbeidet i sommer må være å oppsøke folk overalt hvor det fins folk, med vårt materiell - på stands, på dørene, på badestrendene, turiststedene, osv. Og dette kan en gjøre enten en er hjemme eller borte i sommerferien.

Aksjoner:

Rett etter landsmøtet skal "For Vietnams" NATO-nummer selges! Ennå er ikke mange bestillinger kommet inn. De bør komme umiddelbart!!

USA-imperialismen vil aldri innrømme sitt endelige nederlag i Vietnam, og det vietnamesiske folket vil seire gjennom folkekrigen.---

Nixon serverer fredsbløff etter sine første 100 dager.

Nixons 100 dager som president i USA er forlangst passert. "Pålitelige kilder", "observatører" og andre "eksperter" i forskjellige politiske kretser har lenge forkynt at Nixon "ennå ikke har vist hva han mener om Vietnam-krigen", om Paris-forhandlingene og om "utsiktene for fred i Vietnam". - Heilt nylig får de som framleis trur at Nixon er ei fredsdue, kraftig avsanna slike falske forhåpninger ved særlig å studere Nixons siste "8-punktsforslag for fred i Vietnam". Som væhlig er USA-imperialistenes "fredsforslag" godt innpakka i forvirrende bomullsfraser og blir som alltid lansert i allslags NATO-presse med brask og bram. Nixon blir rost og gamle "motstandere av regjeringens Vietnam-politikk" faller fra. All denne pluselige og positive reaksjonen må sies å stå noe i motsetning til tidligere kommentarer som har vært heller "beher-ska". Eller hva skriver f.eks. Washington Star 13. mars i år: "Fienden har vunnet sterk støtte ved sin siste offensiv, som på mange måter var større enn Tetoffensiven fra ifjor." Tallet på amerikanske døde og sårede har steget kraftig de siste 5 uker (mars-april-mai) og tallet på tapte GIs er nå større enn tallet for 1. verdenskrig, -skreiv AP 31. mars. Tilogmed USA-imperialismens egen presse kan ikke legge skjul på den katasrtofale situasjonen USA-troppene i Vietnam befinner seg i.

"Diplomatiske iakttakere her (Saigon) meiner at FNL aldri har stått sterkere enn nå." (A&P 3. april) "Tallet på falne amerikanere er en politisk bombe for Nixon," skreiv Times den 2. april. - Nixon har bare overtatt Johnsons stadig kinkigere stilling, noe som er i ferd med å gå opp for stadig større deler av det amerikanske folket: "Nixon har på ny blitt pressa til å se virkeligheten i øynene: den amerikanske opinionen har blitt utålmodig med den langvarige krigen som bare forårsaker flere døde. Dette har minna mr. Nixon på at krigen som skapte bekymringer for Eisenhower, kasta skygger over John F. Kennedy og dro L.B. Johnson til sin politiske grav, vil også avgjøre hans mulighet til å løyse andre spørsmål, hjemme som ute." (Los Angeles Times 10. mars) Videre merknader er overflødige.

Og hva meiner så den hjemlige pressa? - Aftenposten skreiv den 16. mai at Nixon da han la fram fredspunktene sine "minte så sterkt om gamle L.B. Johnson," og at han "ville ikke vekke falske forhåpninger". Hva går så disse "fredspunktene" til Nixon ut på?

Punkt 1: "Så snart det er kommet istand en fredsavtale, må alle utenlandske styrker gradvis trekkes ut av Vietnam". Riktig, men hvilke er utlendinger annet enn USA og satelitt-troppene, men det nevnes jo ikke. I punkt 2 heter det: "Når perioden på 12 måneder er over, skal de gjenværende amerikanske allierte og andre utenlandske styrker plasseres i base-områder og ikke delta i kamphandlinger". Så USA skal framleis ha baser der, etter at et par tusen mann er sendt hjem. Dette betyr ikke noe annet enn at USA ikke vil trekke seg frivillig ut av Vietnam, men at de må kastes ut - også fra basene. Følgelig kan det umulig bli fred før, det blir, som FNL sier: USA må vilkårsløst trekke ut alle sine styrker og og nedlegge alle baser i Sør-Vietnam.

I punkt 4 kreves det at uttrekningen skal foregå under overoppsynet til "et internasjonalt kontrollorgan". Vi kjenner alle til hvordan USA-aggresjonen foregikk under FN-flagg i Korea i si tid. "Internasjonale organ" under kontroll av den internasjonale USA-kapitalen må være det Nixon meiner, og da er FN's krav det eneste riktige: I tida mellom en fredsstiftelse og et valg skal det dannes ei imidlertidig regjering. Denne skal omfatte alle sørvietnamesiske partier som står for fred, sjølstendighet og nøytralitet. Dette regimet skal overvåke den amerikanske tilbaketrekning og de nasjonale valg.

Punkt 7 sier: "Det bør sikres en tidligst mulig løslatelse av krigsfanger på begge sider". USA-imperialistenes frekkhet finner ingen grenser. Som om det var i de frigjorte områda at det satt hundretusner av uskyldige folk i konsentrasjonsleirer og fangehøl. For slik er nemlig

EN SAMMENFATNING AV ERFARINGENE FRA ENHETSFRONTARBEIDET

I SVERIGE

Våre svenske kamerater i De forente FNL-gruppene har i løpet av det siste året hatt en omfattende diskusjon om enhetsfronten i Vietnam-arbeidet. På forbundsstyremøtet den 10. og 11. mai ble det foretatt en sammenfatning av denne diskusjonen. Vi gjengir her de viktigste avsnittene i dette dokumentet som vi mener også har betydning for norske FNL-aktivister:

Parolene utgjør en enhet:

Våre tre paroler "USA ut av Vietnam", "Støtt Vietnams folk på deres egne vilkår" og "Bekjemp USA-imperialismen" utgjør en enhet, de kan ikke sees isolert. De utgjør ingen trappe-trinnsformet utvikling. Helt fra begynnelsen har disse tre parolene vært retningsgivende for vårt arbeid selv om de ikke fikk sin endelige utforming før i oktober 1966. Kravet "USA ut av Vietnam" må være et ledd i kampen mot USA-imperialismen. Når Gunnar Myrdal i Svenska Komitten for Vietnam (omtrent tilsvarende "Vietnambevegelsen i Norge"), sier "USA ut av Vietnam" mener han det ikke som et ledd i kampen mot USA-imperialismen. Han påstår t.o.m. at Vietnam-krigen ikke har noe å gjøre med USA-imperialismen. Derimot søker han å lede det svenske Vietnamarbeidet inn på baner som ikke truer USA-imperialistene. Parolene "USA ut av Vietnam" og "Støtt Vietnams folk på deres egne vilkår" må derfor forbindes med "Bekjemp USA-imperialismen".

På den andre siden kan parolen "Bekjemp USA-imperialismen" ikke stå alene, ettersom kravet er alment og abstrakt og er forholdsvis ufarlig for USA-imperialistene. Det al menne kravet "Bekjemp USA-imperialismen" må få en konkret utforming i den retning kraften kan konsentereres. USA-imperialismen er verdensomfattende, men våre krefter er ikke tilstrekkelig sterke til at vi kan rette et eneste drepende slag mot den, vi er derimot nødt til å ta et område av gangen og bekjempe og knuse USA-imperialismen bit for bit. Vi skal derfor konsentrere kreftene på det punkt USA-imperialismen er svakest, og det er i Vietnam. Derfor må parolen "Bekjemp USA-imperialismen" knyttes sammen med "USA ut av Vietnam"

Parolen "Støtt Vietnams folk på deres egne vilkår" er et nødvendig komplement til den første ettersom den understreker at det er vår oppgave å støtte Vietnams folk i solidaritet og ikke av medlidenhet og at vi gir materiell støtte til Vietnams folk som det selv fritt disponerer.

Enhetsfronten utvikles gjennom enhet-kamp-enhet.

Ettersom vår enhetsfront er bygd opp på begrensede krav som uttrykkes i våre paroler er det mulig for mennesker med ulike syn i mange andre spørsmål å delta i arbeidet. Dette er det fundamentale i enhetsfronten og det har store praktiske konsekvenser for vårt arbeid. Ulike mennesker har ofte ulik oppfatning av parolene og det betyr diskusjon mellom personer og grupper. Viktige spørsmål kommer opp. Det innebærer kamp innen fronten, som gir den indre liv og utvikler den videre framover. Denne egenskap i fronten kan beskrives i formelen "enhet-kamp-enhet". Det betyr at våre medlemmer og sympatisører kommer til fronten fordi de støtter de tre parolene. Ettersom de har ulike ideologiske grunnsyn, diskuterer de Vietnam-arbeidet og parolenes betydning, hvor-

etter de kommer fram til en ny og høyere grad av enhet. Dette forholdet understreker at enhetsfronten DFFG i motsetning til mange andre frontkampanjer ikke i første rekke søker å forene ulike politiske organisasjoner i arbeidet, men vil forene og aktivisere enkeltpersoner.

DFFG og Vietnambevegelsen

I sitt arbeid angir DFFG retningen for alt Vietnamarbeid i vårt land. Det er imidlertid en stor forskjell på DFFG og Vietnambevegelsen. DFFG er den organiserte ledelsen for hele Vietnambevegelsen. Innen DFFG arbeider Vietnambevegelsens mest hengivne, bevisste og aktive medlemmer.

Vi må alltid være åpne og ta imot dem som er opprørt over USA-troppenes framferd og barbari i Vietnam selv om de ikke forstår parolen "Bekjemp USA-imperialismen" eller vår kamp mot den svenske regjeringss støtte til USA-imperialistene. Vi må føre et konkret språk og samtidig som vi fører fram våre paroler må vi være beredt til å vise hva vi mener ved å føre fram eksempler og bruke et letfattelig språk.

Det arbeidende folk utgjør hovedkraften i kampen for Vietnam. De herskende står på USA-imperialismens side mens folkets brede lag står på det vietnamesiske folkets side. Undertrykte mennesker på et sted solidariserer seg med undertrykte folk på andre steder. Da Lakthavende i Sverige kommer vi aldri til å få på vår side, det ville være bortkastet energi å forsøke å få de rike til å sende bidrag til FNL. I stedet skal vi vende oss til arbeiderne og folkets brede masser. I dag er det mest ungdommen og studentene som er mobilisert i Vietnamarbeidet. Ennå gjenstår mye arbeid blant disse grupper som blant andre grupper av folket. I utformingen av vår propaganda er det viktig at vi stiller oss spørsmålene: har vi med denne aksjonen, denne løpesedlen, dette bladet, dette salgssted- og metode lyktes bedre enn tidligere for å nå og mobilisere folkets brede lag og arbeiderklassen - de som utgjør hovedkraften i solidaritetskampen for Vietnams folk.

Fronten velger selv sine ledende organer.

DFFG har påtatt seg oppgaven å forene og lede det svenske folket i kampen for å hjelpe til for å drive USA-imperialistene ut av Vietnam. Det er aktivistene i de ulike lokalgruppene som leder dette arbeidet. Ofte støttes FNL-gruppa av ulike organisasjoner som sympatiserer med gruppas arbeid. Det hender da at det blir hevdet at gruppas arbeid eller en kampanje den tar initiativet til (Vietnam-uke e.l.) bør styres av representanter for de ulike organisasjoner. Dette skal angivelig gi "økt bredde" til aksjonen blir det sagt. Et slikt system som bl.a. ble prøvd av Solidaritetskomiteen for Vietnam i Norge, er fåfengt for FNL-arbeidet. Representantene tør ikke fatte beslutninger i viktige spørsmål uten å diskutere med sin hovedorganisasjon, hvilket gjør dem handlingslammete. Dessuten er det bare aktivistene som virkelig kjenner arbeidets problem, mens representantene som bestemmer ofte mangler erfaring fra arbeidet. Vi må aldri la vår enhetsfront styres av andre enn aktivister. Derimot er det viktig at vi holder nær kontakt med slike organisasjoner som støtter DFFGs paroler, ettersom det er en mulighet til å mobilisere flere enn de vi når direkte. Det er også viktig å lytte nøye til deres synspunkter og kritikk av vårt arbeid, men vi må aldri la oss dikteres av dem.

(Ofte har de som står utenfor DFFG kritikk mot vårt arbeid, som til og med om den er gal kan inneholde sannhetskorn som er nyttige for oss.)

Samarbeid med andre grupper.

I dag har vi den politiske ledelsen i Vietnam-arbeidet og en rekke organisasjoner skriver under på våre paroler og Vietnamukeopprop, enten av overbevisning eller av opportunisme (de er redd for å bli isolert fra FNL-aktivistene). Når vi tar opp samarbeidet med organisasjoner som for den lokale FNL-gruppen kan synes store (SSU f.eks.), skal vi alltid huske at hvor stor (eller rettere sagt liten) prosent disse i allefall utgjør av alle dem som vi vender oss til og vet at vi kan vinne om vi arbeider på en riktig måte. Et annet viktig spørsmål er dessuten å vurdere i hvilken grad disse organisasjoners styre virkelig representerer sine medlemmer i Vietnam-spørsmålet.

Den viktigste siden av vårt arbeid sammen med andre organisasjoner er ikke at vi sentralt ber om støtte fra deres styrever, men det er å knytte til oss mennesker som er medlemmer i andre organisasjoner og som innen disse tar opp og søker å fremme aksjoner til støtte for Vietnams folk. Slike kamper mellom medlemmene og deres byråkratiske ledere har ofte gitt verdifulle resultat, f.eks. i fagforeninger der man har bedt om støtte til FNL eller til en Vietnam-uke. Dette viste seg også tydelig i arbeidet med Vietnam-uka siste høst da VPK og/eller VUF-ledelsene i Stockholm, Gøteborg og flere steder gikk mot vårt tema: avsløre samarbeidet USA-Sovjet. Lederne gikk sine egne veier mens VPK og VUF-medlemmene fulgte oss.

Enhetsfronten er ingen absolutt og fastlåst konstruksjon

Innen enhetsfronten skal vi holde oss til det begrensede krav som går fram av våre paroler, vi skal unngå spørsmål som splitter enheten og svekker styrken. En enhetsfront er ~~midlertidig~~ ikke en gang for all gitt og fastlåst, men den utvikles og påvirkes av de rådende politiske forholdene. Derfor finnes det tilfeller da man tvinges til å ta opp andre spørsmål enn de opprinnelige kravene for å utvikle og utløse styrken. Et slikt eksempel har vi allerede i punkt 7 i vårt handlingsprogram: "Å kjempe for uinskrenket møte-, forsamlings-, og-demonstrasjonsfrihet i Sverige. Å støtte ofrene for politisk begrunna overgrep som politi, domstoler og regjering utsetter Vietnam-demonstranter for." Vi skulle aldri nå vår målsetting om vi så mekanisk på enhetsfronten DFFG i dette spørsmålet og lå være å ta opp kampen for opinionsrett. En forutsetning for at vi skal kunne utvikle og utløse vår kamp for Vietnams folk, er jo at vi kan propagandere og demonstrere for våre krav.

Et annet eksempel på hvorlede vi på riktig måte har utviklet enhetsfronten DFFG, er hvoreldes vi har tatt opp spørsmålet om samarbeidet USA-Sovjet og Sovjetregjeringens okkupasjon av Tsjekkoslovakia. De spørsmålene står ikke i direkte sammenheng med parolene våre. Gjennom å framholde Sovjets rolle som verdenspoliti innenfor sin maktsfære som parallell med Usa-imperialismen i Vietnam, utviklet vi styrken i kampen for Vietnams folk. Hadde vi tolket enhetsfronten DFFG mekanisk, og tiet om okkupasjonen av Tsjekkoslovakia hadde det ført til at vi hadde blitt koplet sammen med dem i Sverige som støttet okkupasjonen. Det hadde skadet vår propagandakamp.

DFFGs holdning til samarbeidet USA-Sovjet og okkupasjonen av Tsjekkoslovakia utviklet ytterligere våre muligheter til å mobilisere det svenske folket i kampen for Vietnams folk. Vi har tolket enhetsfronten DFFG på riktig måte, vår innstilling til DFFG skal alltid og i alle situasjoner være å utvikle våre muligheter til å nå den måsetting vi opprinnelig satte oss. Det betyr at vi skal tilpasse vår taktikk etter hver ny politisk situasjon og aldri la vårt syn på enhetsfronten og problematikken omkring den bli fastlåst og mekanisk.

Denne sammenfatningen ble antatt av forbundsstyret på møtet 10-11 mai 1969.

Hva ønsker "For Vietnams" red. ... forts. fra side 13

I forbindelse med 4. juli, USAs nasjonaldag, planlegges det aksjoner mot USA-imperialismen en rekke steder i Norge. Det nye sentralstyret i Sol.Kom. kommer sikkert til å gi ut en løpeseddel om 4. juli, slik det blei gjort i fjor. FVs redaksjon planlegger ferdig nytt nummer av "Vietnam-Nyheter", som kommer med en "Vietnam fra dag til dag"-artikkel, stoff om utviklinga i frigjøringskampene i Laos og Thailand, artikkel om USA-imperialismen og 4. juli, osv. Det er viktig at alle grupper lager aksjoner i forbindelse med denne dagen, og bestiller "Vietnam-Nyheter" og løpeseddelen så fort som mulig.

"Welcome to Norway". Turist-brosjyren på engelsk som blei delt ut i 5000 eks i fjor sommer, kommer til å bli opptrykt på nytt uten særlige endringer. Alle FNL-aktivister må bære denne på seg i soomer, gi den alle engelsk-talende turister de kommer i nærheten av. Brosjyra blei godt mottatt av de fleste turister i fjor sommer, og er svært viktig når det gjelder å vise utlendinger hva det norske folket mener om Vietnam-krigen og USA-imperialismen.

Stortingsvalget. Her er FNL-aktivistenes oppgave å avsløre alle partier som i ord og/eller praksis tjener USA-imperialismen. I tillegg til at FNL-grupper av det nye landsstyret sikkert blir oppfordra til å lage valgaksjoner med bl.a. diskusjonsmøter om Vietnam-krigen på programmet, vil salget av neste "For Vietnam" spille ei viktig rolle. Dette salget må skje i god tid før valget - planlegg aksjoner så snart som mulig etter at nummeret er ferdig - dvs fra begynnelsen av august!

FULL STØTTE TIL VIETNAMS SEIRENDE FOLK!

BEKJEMP USA-IMPERIALISMEN!

G-son

??

forts. fra side 14
situasjonen i de USA-besatte områda. Til dette sier FNL: Partene skal forhandle om løslatelse av krigsfanger, men USA må bære det fulle ansvar for tap og ødeleggelser i Nord og Sør-Vietnam. - USA skal sikkert og visst ikke få snike seg unna ansvaret for forbrytelsene mot det vietnamesiske folket og ødeleggelserne av Vietnam.

I punkt 8 tar de til orde for overholdelse av Geneve-avtalen, de som ikke engang ville underskrive den i 1954 og aldri har følt seg forpliktet av den, men tvertimot har krenka den gang på gang, ved å blande seg opp i det vietnamesiske folks indre anliggender. - I FN's 10-punkt forslag til fred i Vietnam framlagt av FN's sjefsforhandler Tran Buu Kiem i Paris lyder punkt 1: Vietnams sjølstendighet, uavhengighet, enhet og territoriale integritet skal respekteres, som foreskrevet i Geneve-avtalen av 1954. - USA kan bare overholde avtalen ved å dra seg ut av Vietnam.

Skulle det nå være noen tvil om hvor Nixon står i Vietnam-krigens bilde? Nixon er Johnsons arvtaker og Saigon-juntaens nye beskytter. Noe som tydelig avslørte den reaksjonære karakteren av "fredspunktene" var den umiddelbare støtta Nixon fikk av fascistene i Saigon. I en kommentar til "punktene" sa "president" Thieu at den "ikke sto i motsetning til den sekspunktsplan" han sjøl hadde lagt fram 7. april. New York Times' Paris-korrespondent skreiv den 15. mai at "presidenten" (Thieu) oppfatta fredsforslaget "som en forpliktelse til å yte fortsatt støtte til Sør-Vietnam (dvs.: Saigon-juntaen)". Aldri før har det vært en sterkere verdensopinion mot USA-imperialismens krig mot Vietnams folk. Det er på denne bakgrunn en må forstå alle propagandaframstøta til Nixon og lakeiene i Saigon. "Fredsplaner" er et gammelt knep som for USA-imperialismens del bare dekker over de krigsforbrytelser de stadig gjør seg skyldig i overalt og særlig i Vietnam idag. - Faktum er at det under Nixon har vært økt bruk av f.eks. giftgass. Tallet på massakrettede innbyggere mistenkt som vanlig for å være "Vietcong" stiger stadig vekk og fascistene i Saigon setter i verk mer og mer grusomme åtgjerdelser mot befolkninga overalt de kan komme til. Den barbariske drukninga av flere hundre landsbyboere i Ba Lang An og Can H'Rinh og fengslinga av buddhistledere er eksempler på dette. Verken "forhandlinger", "fredspunkter" eller "løfter om begrensa krigsaktivitet" kan redde USA-imperialismen fra sitt forestående nederlag i Vietnam. Vietnams folk vil aldri vinne fred, frihet og sjølstendighet ved å stole på imperialistenes "løfter" og "fornuft", men seire gjennom langvarig og besluttsom folkekrig.

Å holde ut betyr seier!

Avslør Nixons fredsbloff!

Seier for FNL i folkekrigen mot USA-imperialismen!

hr

STANS PROPAGANDAFILMEN "THE GREEN BERETS" !

Pressemelding fra Solidaritetskomiteen for Vietnam:

"Solidaritetskomiteen for Vietnam vil på det sterkeste ta avstand fra kinodirektørens bestemmelse om å vise filmen "Green Berets" i Norge.

Denne filmen er skitten propaganda for USAs barbariske overgrep mot et folk som bare ønsker å bygge opp sitt land i frihet og selvstendighet.

Mens mennesker verden over uttrykker sin avsky for USAs aggresjon og sin støtte til det heltmodige vietnamesiske folket, og sterke krefter i USA selv arbeider for å få stoppet denne krigen, så må kinodirektørens innstilling betraktes som en uforfalsket støtte for aggresjonen.

Vi vet at han her handler imot det norske folkets ønsker. Det norske folket støtter like lite aggresjon hvor den enn finnes, i Vietnam eller Tsjekkoslovakia. På samme måte som de før kjempet mot nazistenes propagandafilmer og heroisering av vold, vil de kjempe imot framvisningen av denne filmen.

På vegne av det flertall av det norske folk som krever slutt på USAs aggresjon i Vietnam vil vi kreve at denne filmen ikke blir vist i Norge".

Årsmøte i Oslo-utvalget for Vietnam

Oslo-utvalget for Vietnam holdt sitt årsmøte tirsdag den 13. mai. På møtet ble det framlagt en rapport om virksomheten det siste året som ble diskutert. M.h.t. arbeidet framover var det enighet om at studiearbeidet måtte intensiveres og at arbeidsstilen måtte forbedres. Bl.a. vedtok møtet at FNL-gruppene i Oslo i tillegg til de ordinære almannamøtene, skal avholde jevnlig representantskapsmøter, helst hver 14. dag. På representantskapsmøtene møtes representanter for de forskjellige gruppene og diskuterer praktiske arbeidsoppgaver og samordning av gruppenes virksomhet. På denne måten blir det bedre tid til å diskutere prinsipielle spørsmål på almannamøtene. Vedrørende arbeidet i Oslo ble det også vedtatt å holde stands hver fredag og lørdag i sommer. Oslo-utvalget vedtok også å skifte navn til FNL-gruppene i Oslo. Til ny formann valgte møtet Ingvar Skobba, sekretær Kirsten Rytter, kasserer Grethe Myrvoll, universitetssekretær Berit Otnes, aksjonsleder Ben Borgen og studieleder Brynjulf Mugås.